

at gjøre Skolevæsenet til en communal Sag under Statens Tilsyn. Jeg tør maaffee endnu gjøre den Bemærkning, at jeg ikke, saaledes som det ærede Medlem meente, har talt de fattige Folks Sag. Nei, derpaa har jeg ikke lagt an; men jeg lagt an paa at tale de fattige Børns Sag. Jeg seer ikke nogen anden Maade, hvorpaa de fattige Folk kunne hjælpes, end gjennem Communerne at sætte dem istand til at skaffe deres Børn den Opdragelse, som Samfundet maa fordrø af dem; men det er de fattige Børns Sag, jeg har ønsket at tale, fordi deres Sag maa paatales, hvis deres og Samfundets Fremtid skal blive god. Naar endelig det ærede Medlem overfor min Betragtning har hængt sig i de Bestemmelser, som nu gjælde om Skolemulcter, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er en Selsfølge, at jeg meget godt, hvis det behøves, kan gaae ind paa at lempe de Straffebestemmelser, som Skoletvangsloven foreskriver, men jeg antager rigtignok, at en fornuftig Fortolkning af de nugældende Bestemmelser f. Ex. maa føre til, at man ogsaa anerkjender slet Veir som en fuldkommen tilstrækkelig Grund til Forsømmelser for et Barn, som boer langt borte. Alt dette er imidlertid Enkeltheder, som slet ikke vedrøre, hvad jeg omtalte, nemlig de mere almindelige Spørgsmaal, og med Hensyn til disse Enkeltheder anseer jeg det for ufornødent at ansøre Videre.

Formanden: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berg: Jeg skal forbigaae den forstjellige Opfattelse, som det ærede Medlem, der sidst talte, og jeg have om denne Sag. Jeg har kun bedet om Ordet for en kort Bemærkning, som jeg vilde rette mod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix). Jeg har ikke hørt ifinde ved mine Bemærkninger at saare ham, hvilket jeg synes, han er bleven; jeg troer, det berøer paa en Misforstaaelse fra hans Side, naar han opfattede mig saaledes; han talte om sig selv og den Side, hvortil han hører; men mellem de ærede Herrer og flere af os bestaaer der en meget væsentlig Forskjel i Opfattelsen

af, hvad man troer at kunne betroe den menige Mand. At fremhæve denne Forskjel i denne vor Betragtning antog jeg ikke kunde indeholde nogensomhelst Fornærmelse mod ham eller hans nærmeste Meningsfæller. Hvorvidt der forresten skulde være nogen Modsigelse deri, at jeg aldeles er mod den nuværende Tilstand og dog vil gaae ind paa, at Staten under visse andre og ganske nye Former maa værne sig mod de Misbrug, som Friheden kunde afføde, dette skal jeg overlade Forsamlingen selv at bedømme.

Fermansen: Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen) har givet os en meget levende og bevæget Skildring af Forholdene hos de ulykkelige Fabrikarbejdere i England. Det er saa tidt, at man henviser os til andre Lande, hvis Samfundsforhold ere ganske andre end vore, saa at man maa være meget varsom med at slutte derfra til vore egne; men mon da ogsaa, efter at have hørt denne Skildring, noget eneste Medlem, jeg kan gjerne sige indbefattet det ærede Medlem selv, har nogen Tro paa, at Børnene af disse ulykkelige Samfundsklasser derovre virkelig vilde være hjælpne, naar der blev paalagt Skolemulcter og Skoletvang?

Formanden: Der er ikke flere, der have begjært Ordet. Jeg veed ikke, om Noget skulde føle Trang til at forfølge denne Forespørgsel videre. (Ophold). Da Ingen begjæver Ordet, er Forespørgslen sluttet.

Dagsordenen er hermed udtømt.

Forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg meddele, at Folkethingsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds (Thurah) har underrettet mig om, at han ønsker Thingets Samtykke til at rette en Forespørgsel til den høitærede Justitsminister, saalhdende:

„Fastholder den høitagtede Justitsminister den ministerielle Bekjendtgjørelse af 12te Jult 1862 som bindende Bestemmelse om, hvilke Medicinalvarer Materialisterne have Ret til at forhandle ifølge Lov af 29de December 1857